

Consol

Escrito Por:

Carlos Puig Mundó

1-INT MERCAT DIA

CONSOL (82) s'acosta amb un bastó a una parada de fruita del mercat. No hi ha ningú sent atès. Quan arriba, MARTA (55) la saluda.

MARTA

Bon dia, Consol. Que aviat
ha vingut avui.

CONSOL

Bon dia. Avui tinc visites i
em falta una cosa.

MARTA

Ve el seu fill?

CONSOL

(Consol dubta uns instants)
Sí.

MARTA

Que bé, me n'alegro. Llavors
diguei'm, què li poso?

CONSOL

Aquesta safata de maduixes d'allà.

MARTA

(Marta agafa la safata i la
posa a la bàscula)
Alguna cosa més?

CONSOL

Per avui només això.

MARTA

Són 5,25 euros.

Consol treu un bitllet de cinc i busca monedes. Marta posa les maduixes en una bossa.

MARTA

Si no les troba, ja m'ho pagarà
un altre dia.

CONSOL
(Consol continua buscant
fins que troba cinquanta cèntims.
Els dona a Marta)
Queda't el canvi.

2- EXT.MERCAT DIA

Consol surt del mercat. A fora, asseguda a terra, hi ha una dona demanant caritat. Consol torna a remenar dins el moneder buscant alguna cosa i li dona un parell de monedes. La dona li ho agraeix. Consol continua avançant, amb el seu pas lent, en direcció cap a casa.

3- EXT.EDIFICI DE CONSOL DIA

Consol s'acosta a l'entrada de l'edifici on viu. Al seu voltant, alguns membres de la plataforma per l'habitatge es preparen: porten samarretes reivindicatives i alguns estan fent cartells. LUISA (25), una de les voluntàries, s'apropa a Consol.

LUISA
Necessita que l'ajudi?
CONSOL
No. Ja us vaig dir que no
necessitava la vostra ajuda.

Luisa la mira sorpresa. Consol continua avançant, ignorant-la. Obre la porta amb dificultat.

4- INT. EDIFICI DE CONSOL DIA

Consol comença a pujar les escales amb dificultat. Pugem amb ella esglaó a esglaó fins arribar al primer pis. Treu la clau i obre la porta del seu pis.

5- INT. CASA DE CONSOL DIA

Consol deixa el bastó en un recipient on ja hi ha algun altre bastó i un paraigua. Tanca la porta i comença a posar els forrellats, un d'ells és una barra de ferro. El pis és vell i una mica descuidat. Des de l'entrada es passa directament a la sala d'estar.

Se sent moviment de l'exterior. Consol s'apropa a la finestra i mira fora, on cada vegada es reuneix més gent. Consol tanca la persiana. Se'n va a la cuina i treu les maduixes de la bossa.

Posa les maduixes en un plat i, a poc a poc, es posa a tallar-les i les va col·locant de manera ordenada, de fons s'escolten algunes consignes dels manifestants. D'un dels armaris treu un pot amb sucre, després treu una cullera d'un calaix i hi posa una mica de sucre per sobre. Treu un altre plat de l'armari i el deixa al costat de les maduixes.

Se'n va al menjador i, d'un moble, treu una capsa de galetes antiga. De fora es comencen a sentir els cotxes de policia arribant al carrer. Consol se n'adona però ho ignora i continua amb el que estava fent. Torna a la cuina, posa unes quantes galetes al plat. Treu tres gots de l'armari, obre la nevera i omple un dels gots amb llet. Els altres dos els omple amb aigua. D'un racó de la cuina agafa un petit carret per portar coses, hi col·loca els gots i els plats i els porta a la sala d'estar, on els deixa damunt una tauleta. Torna el carret a la cuina.

Quan surt de la cuina es dirigeix al sofà i s'hi asseu. De fons, se senten els crits dels manifestants i la policia demanant pas, el soroll es intens. Consol es veu reflectida a la pantalla apagada del televisor. S'aixeca i es dirigeix a la seva habitació. Quan hi arriba, els llums d'un altre cotxe de policia que acaba d'arribar il·luminen l'habitació. S'acosta a l'armari, obre dues portes. Hi ha dos espais. D'un, agafa un mocador i se'l posa al coll. La seva mirada es desvia cap a l'altre espai, on hi ha un lloc de record: una fotografia en blanc i negre, un uniforme de policia amb unes medalles, un barret i una arma.

Consol es posa la medalla, el barret i agafa l'arma. Se'n va a la sala d'estar i es col·loca davant la porta. El soroll exterior és cada cop més intens, se sent just darrere la porta.

Consol alça l'arma i apunta a la porta. Se sent com algú truca.

AGENT (O.S.)
Senyora Consol Rodríguez
Alfonso. Ha exhaurit el
termini per desallotjar
l'habitatge. Si us plau,
obri la porta.

Consol abaixa l'arma, s'aguanta dreta recolzant-se a la
taula.

AGENT (O.S.)
(En confiança al manyà)
Procedeixi a obrir la porta.

Se sent el manyà forçant el pany i un clac. Consol sent un
calfred en escoltar aquell soroll.

MANYÀ (O.S.)
Provi ara.

Se sent l'agent intentant obrir la porta.

AGENT (O.S.)
No s'obre.

MANYÀ (OFF)
Deu tenir més d'un forrellat,
o potser hi ha alguna cosa
bloquejant la porta.

Consol, cansada d'esperar, s'asseu en una cadira. Dos
agents comencen a colpejar la porta amb força. Consol es
torna a aixecar. Tot i que sembla que la porta cedeix, la
barra de ferro impedeix que puguin tirar-la a terra.

AGENT (O.S.)
Porteu el piquet.

Se sent com els manifestants protesten i intenten impedir
l'arribada del piquet, però sense èxit. Comença a sentir-se
el moviment de l'equip. Consol escolta, de sobte, un
silenci inquietant. Respira profundament. Un cop fort fa
tremolar tot i l'espanta; la porta encara aguanta amb prou
feines. Consol fa un pas enrere. El segon cop és més fort i
la porta cedeix. Els agents entren i veuen Consol amb una
arma. Els agents l'apunten i es protegeixen. El capità fa
un gest indicant que no facin res.

AGENT

Senyora Consol, això no
cal, si us plau.

Consol alça l'arma i se la posa a la templa. Pensa, en
silenci. Prem el gallet, davant l'estupor i l'alarma dels
agents. L'arma no té bales. Consol queda amb un somriure al
rostre i els ulls tancats.

Dos agents s'acosten i l'agafen per treure-la del pis. Se
l'enduen sota la mirada atenta de tres fotografies damunt
el moble del costat de la porta: una del dia que es va
casar amb el seu marit, una altra amb ell i el seu fill, i
una tercera ja gran, amb el seu fill i la seva neta.

A CRÈDITS